

- När jag jobbar med en föreställning finns det oftast många idéer som kan leva vidare i en annan show i framtiden. I början var den här föreställningen mycket kritiskt mot kulturpolitiken, berättar Olivia Stevens om sin nya *Dröm en liten dröm om mej*.

PRESSBILD

Verkligheten bakom artistdrömmarna

Efter åtta års pendlande mellan USA och Sverige har Olivia Stevens flyttat hem till Stockholm. Nu delar hon med sig av sina erfarenheter från artistlivet i New York i föreställningen *Dröm en liten dröm om mej*. Den 26 och 27 oktober gästar hon Victoriateatern i Malmö.

Olivia Stevens på taket till hyreshuset i New York där hon hade sin lilla lägenhet.

PRESSBILD

Olivia Stevens slog igenom stort som Sally Bowles i Ronny Danielssons uppsättning av Cabaret i Bulltoftahangaren i Malmö för snart 20 år sedan. Hon fortsatte att göra stora musikalroller, men har sedan flera år fokuserat på att göra sina egna föreställningar med olika musikaliska teman. Några turnéstopp i Skåne brukar det alltid bli och nu kommer hon med sin senaste föreställning där publiken får följa med på en resa.

- **Utgångspunkten** är lägenheten jag hade i New York. Den var sexton kvadratmeter stor och hade sovloft med en halvmeter upp till taket. De flesta som bor i huset sysslar med någon konstform. Där bor skådespelare, en pianist, en dansare. Det blir som ett miniuниверsum som belyser hur det är att jobba

som artist i New York jämfört med Sverige.

I New York pulserar storstadslivet ständigt.

- Det är en pågående pump av energi. Det bankar, dånar och surrar. Det är spring, det är auditions. I Sverige upplever jag att man har mer utrymme, ett lugn, ett annat sätt att se på artister. Många känner sig hemma i New York och min utgångspunkt är att alla söker sin plats. New York är en sådan plats för mig, det är fullt av utmaningar, man kan växa ur det, det pushar mig vidare. Det är en väldig ruljans och folk söker upp en, de vill något.

Inställningen till artister är också annorlunda. I New York får Olivia frågan: "Jaha, var medverkar du nu då" när hon berättar

I SVERIGE UPPLEVER JAG ATT MAN HAR MER UTRYMME, ETT LUGN.

att hon är artist. I Sverige kan reaktionen bli en helt annan.

- Det är kul, man får höra: "Åh gud, jag har alltid velat bli skådis, jag har en dotterdotter som var med i Fame Factory, du skulle höra henne". Det är en helt annan inställning.

Olivia Stevens har en pappa som kommer från New York och en mamma från Sverige, så hon har ett ben i var kultur och tycker det är spännande att jämföra dem.

- Jag jämför skämtsamt men innerligt. Man behöver något annat än det som finns hemma, samtidigt är det underbart att komma hem.

- Här finns kontinuiteten som det är underbart att vila sitt trötta huvud mot. Det ger energi och en slags mening. Allt kan

ändras över en natt i New York.

Dröm en liten dröm om mej har till skillnad från Olivia Stevens andra föreställningar arbetats fram i Sverige tillsammans med pianisten Bjarne Löwdin och regissören Johan Huldt.

- Eftersom det handlar om New York är det mycket Frank Sinatra och Fred Astaire-musik. Men sedan fortsätter vi till Paris där det blir Piaf och Aznavour. För mig är New York känslan i en 50-talsfilm, som *Singin in the rain*, så showen är förpackad i en drömsk 50-talsförpackning.

Det som Olivia berättar i kontrast till musiken är dock inte dröm utan verklighet.

- Man är sen med hyran. Man har gjort succé, man måste likväl ta något annat jobb för att klara sig. Jag berättar om den elake pianisten som ville spela med mig på Carnegie Hall för att själv få uppträda där. Och så dumpade han mig först! säger Olivia med ett skratt.

Föreställningen kommer att gå på Sverigeturné efter kvällarna på Victoria. Den kommer också att spelas i New York och i Washington DC.

Yvonne Erlandsson